

Arrest

nr. 82 132 van 31 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 13 november 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid van 6 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 september 2009 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 6 oktober 2010 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot de ongegrondheid van de onder punt 1.1. vermelde aanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 28.09.2009 werd ingediend door:

N.M. {...}

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 13.01.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet aanvaard worden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de arts-attaché (zie gesloten omslag) blijkt dat betrokkene lijdt aan een aandoening waarvoor hij een medicamenteuze behandeling volgt.

Uit het verslag van de arts-attaché blijkt dat de medicamenteuze behandeling die betrokkene volgt beschikbaar is in het land van herkomst, Servië. Verwijzend naar de mails dd. 12.06.2008 en dd. 10.09.2008 afkomstig van de Belgische ambassade in Belgrado blijkt dat de behandeling en opvolging van de aandoening mogelijk zijn in Servië. Er zijn geografische beperkingen met betrekking tot de beschikbaarheid van deze medicatie en behandelingen. De behandeling en medicatie zijn beschikbaar in alle medische centra in de grote steden van Servië. Het algemene systeem van sociale en medische zekerheid dekt de volledige kosten van de behandeling en de medicatie en zelfs van een behandeling in gespecialiseerde voorzieningen en ziekenhuizen.

Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat betrokkene voor opvolging ook terecht kan in het Centrum voor maatschappelijk werk van zijn woonplaats. Er is ook een algemeen ziekenhuis in Vranje waar betrokkene terecht kan voor de noodzakelijke hulp en opvolging. Vranje is gelegen op een twintigtal kilometer van Samolijca, waar betrokkene van afkomstig is.

Uit het verslag van de arts-attaché blijkt dat betrokkene kan reizen. Uit de beschikbare medische gegevens blijkt niet dat betrokkene momenteel gehospitaliseerd is, noch is er sprake van een actuele instabiele medische toestand of een actuele medische contra-indicatie om te reizen. Uit de beschikbare medische gegevens blijkt er ook geen actuele medische noodzaak tot mantelzorg.

De arts-attaché concludeert dat hoewel de aandoening van betrokkene kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien die niet adequaat wordt behandeld en opgevolgd, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke en vernederende behandeling, gezien deze behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Servië. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Servië.

Derhalve

- 1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*
- 2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)”*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Gelet op het ondersteunend betoog gaat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) er van uit dat verzoeker in een enig middel de schending beoogt op te werpen van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de

uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, evenals de schending van de “algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel”, van de rechten van verdediging en van het artikel 3 EVRM.

Verzoeker betoogt als volgt:

“DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoeker ingediend op 26 september 2009, ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat uit de door verzoeker voorgelegde medische attesten geen aandoening in zijn hoofde zou blijken die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer geen behandeling in het herkomstland is.

TERWIJL verzoeker niet alleen bij zijn aanvraag dd. 26 september 2009 maar ook n.a.v. diverse navolgende schrijvens wel degelijk meerdere medische attesten (o.a. dd. 17/09/2009, dd. 07/12/2009, dd. 12/03/2010 van dokter K.A.(...) en dd. 06/08/2010 en dd. 23/09/2010 van dokter V.D.J.(...)) had voorgelegd waaruit voldoende bleek dat hij wel degelijk lijdt aan enkele medische aandoeningen die van die aard zijn dat hij niet in staat is om te reizen en dat een terugkeer naar zijn herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit.

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissing van niet-gegrondheid van de aanvraag om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoekers dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen.

Door de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat uit de voorgelegde attesten niet zou blijken dat verzoeker zou lijden aan een medische aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij een terugkeer, blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in het verzoekschrift tot verblijfsmachtiging dd. 26 september 2009 en diverse navolgende schrijvens dd. 17 januari 2010, 2 april 2010, 14 augustus 2010 en 27 september 2010, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

Vooreerst heeft verzoeker wel degelijke enkele objectieve en verifieerbare medische verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoening waaraan hij lijdt, met name voegde hij bij zijn aanvraag dd. 26 september 2009 drie medische verslagen bij en in zijn vier navolgende schrijvens in totaal zeven medische verslagen opgesteld door dokters K.A.(...) en V.D.J.(...)

Aan de hand van de medische verslagen kon worden afgeleid dat de medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt van die aard zijn dat een verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk is, met name dat een regelmatige opvolging door een neuroloog noodzakelijk is.

Minstens werden de medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat.

Uit de door verzoeker voorgelegde medische verslagen bleek dat een gegronde verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

Ten tweede blijkt uit de door verzoeker voorgelegde verslagen dat een medische behandeling van verzoeker momenteel lopende is en dat er tevens nog medische behandelingen voorzien zijn.

De door verzoeker voorgelegde medische verslagen (dd. 17/09/2009, dd. 07/12/2009, dd. 12/03/2010 van dokters K.A.(...) en dd. 06/08/2010 en dd. 23/09/2010 van dokter V.D.J.(...)) bevatten een overzicht van de medische aandoeningen waaraan hij lijdt.

Als zijn behandelende artsen bevestigen dat er medische behandelingen lopende zijn en dat er bovendien nog medische behandelingen voorzien zijn (m.a.w. aanvullende onderzoeken); dan zou dit redelijkerwijze moeten kunnen volstaan.

De ambtenaar-geneesheer beperkt zich in zijn advies dd. 28 september 2010, waarop verweerder zijn weigeringsbeslissing dd. 6 oktober 2010 heeft gebaseerd, hoofdzakelijk tot het geven van een loutere beschrijving van de door verzoeker voorgelegde verslagen om daarvan vervolgens een synthese weer te geven.

De ambtenaar-geneesheer geeft dienaangaande geen enkel waardeoordeel noch onderwerpt hij deze medische verslagen aan een inhoudelijk commentaar, laat staan dat hij de inhoud ervan zou tegenspreken.

Meer zelfs, de ambtenaar-geneesheer gaat er van uit dat de medische aandoeningen in hoofde van verzoeker wel degelijk aanwezig zijn, doch beperkt er zich toe te stellen dat een medische behandeling in Servië beschikbaar zou zijn.

Ten derde verwijzen zowel de controle-arts in zijn advies dd. 28 september 2010 alsook verweerder in de bestreden beslissing dd. 6 oktober 2010 naar zgn. correspondentie (m.n. email verkeer) dd. 12/06/2008 en dd. 10/09/2008 van de Belgische ambassade in Belgrado, waaruit volgens de controle-

arts zou moeten blijken dat gelijkaardige aandoeningen in Servië kunnen behandeld en opgevolgd worden; zonder evenwel een kopie van deze correspondentie aan verzoeker mee te delen.

Op die manier wordt aan verzoeker en aan zijn behandelende artsen de mogelijkheid ontnomen om kennis te nemen van de inhoud van deze correspondentie ; deze te onderzoeken en om vervolgens na te gaan of deze al dan niet op verzoeker zelf van toepassing is.

Verzoekers rechten van de verdediging worden geschonden omdat hij de zgn. correspondentie komende van de Belgische Ambassade inhoudelijk niet kan verifiëren laat staan dat hij deze aan enige kritiek zou kunnen onderwerpen.

Ten vierde blijkt uit de bestreden beslissing niet dat verweerder een behoorlijk onderzoek heeft verricht naar de toegankelijkheid voor verzoeker van de medische zorgen in Servië. In zijn advies heeft de controle-arts nochtans opgemerkt dat in zijn advies enkel rekening werd gehouden met de beschikbaarheid van de medische behandeling in medisch-technische zin. De controle-arts had aan verweerder meegedeeld dat een verdere evaluatie van de toegankelijkheid van de zorgen hoedanook aangewezen is om de continuïteit van de zorgen te garanderen.

Ten vijfde kan de motivering van de bestreden beslissing dd. 6 oktober 2010 bezwaarlijk afdoende worden genoemd indien zij zich beperkt tot een loutere verwijzing naar het advies van de ambtenaar-geneesheer zonder op z'n minst te antwoorden op de (overige) argumenten die verzoeker in zijn verzoekschrift dd. 26 september 2009 had aangehaald: waaronder het gegeven dat de medische voorzieningen in het herkomstland voor verzoeker niet toegankelijk zijn gezien verzoeker aldaar in een sociaal en financieel kwetsbare situatie verkeert. Zie verzoekschrift dd. 26.09.2009. {..}

Aangezien verweerder nergens in de bestreden beslissing dd. 6 oktober 2010 deze argumenten in overweging neemt, laat staan dat verweerder enig antwoord geeft op dit argument, is het duidelijk dat verweerder is tekortgeschoten in zijn motiveringsplicht.

Het is duidelijk dat de aangevochten beslissing foutief is en onafdoende gemotiveerd en dat zij een schending uitmaakt van de motiveringsplicht zoals bepaald in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel.

Tegelijk schendt de bestreden beslissing artikel 62 Vw. en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder haar toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing.

De motivering is niet afdoende als het gaat om:

Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule D., De motiveringsplicht en vreemdelingenwet, TVVR 1993,67 cv.).

3) Schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Uit de door verzoeker bij zijn aanvraag dd. 26 september 2009 en navolgende schrijvens dd. 17 januari 2010, 2 april 2010, 14 augustus 2010 en 27 september 2010 voorgelegde medische verslagen bleek dat verzoeker niet in staat is om lange reizen te ondernemen en dat een adequate medische behandeling in zijn herkomstland voor verzoeker niet toegankelijk is waardoor een terugkeer onmogelijk is.

Een en ander wordt andermaal bevestigd in een recenter medisch verslag dd. 8 november 2010 van dokter ROGIERS Patrick (stuk 4)

Deze laatste stelt een zgn. adequate medische behandeling in verzoekers herkomstland in vraag en benadrukt dat het absoluut noodzakelijk is dat verzoeker verder in België dient te blijven opdat de lopende behandeling kan worden voortgezet.

Een plotse onderbreking van de huidige medische begeleiding en een gedwongen terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst, houdt dan ook een schending in van artikel 3 E.V.R.M.

Artikel 3 van het E.V.R.M. bepaalt het volgende: (...)

Artikel 3 : Verbod van foltering

Een terugkeer naar zijn land van herkomst is - minstens in de huidige omstandigheden- in die optiek voor verzoeker totaal niet aangewezen.

Gelet op deze moeilijke omstandigheden is het dan ook van belang dat de verdere noodzakelijke medische behandelingen in België kunnen blijven voortgezet worden.

Gelet op de kwetsbare toestand van verzoeker houdt een terugkeer naar zijn herkomstland wel degelijk gezondheidsrisico's in voor hem gezien de lopende medische hulpverlening alsdan in het gedrang komt.

4) Schending van het redelijkheidsbeginsel:

Verzoeker is van oordeel dat verweerder het redelijkheidsbeginsel miskend heeft.

Bij zijn verzoekschrift dd. 26 september 2009 en vier navolgende schrijvens had verzoeker in totaal zeven medische verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoeningen waaraan hij lijdt.

Uit de voorgebrachte medische attesten opgesteld door de behandelende artsen {...} bleek dat de medische aandoeningen van verzoeker van die aard zijn dat hij nood heeft aan een regelmatige opvolging door een neuroloog en dat er geen alternatieven bestaan voor de lopende behandeling.

De voorgelegde medische verslagen betreffen objectieve en verifieerbare documenten

Het gegrond verklaren van verzoekers aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter Vw. is een redelijke, rationele en aanvaardbare oplossing.

Om al de hierboven aangehaalde redenen dienen derhalve de beslissing van verweerder dd. 6 oktober 2010 te worden vernietigd."

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is, bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.4. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.5. Met zijn theoretisch betoog inzake de schending van de motiveringsplicht, zijn bloot betoog dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt dat *"de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoekers dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht (werden) genomen"*, zijn overtuiging dat uit de afwijzing van zijn aanvraag om verblijfsmachtiging blijkt dat verwerende partij *"niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald (...) zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen"*, dat uit door hem diverse overgemaakte objectieve en verifieerbare medische verslagen *"kon worden afgeleid dat de medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt van die aard zijn dat een verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk (is)"*, dat *"een gegrond verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is"*, en dat *"de medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat (worden)"*, toont verzoeker geen schending aan van de in het middel opgeworpen bepalingen en beginselen.

2.6. Het loutere feit dat verzoeker meerdere medische verslagen heeft voorgelegd waarin gesteld wordt dat medische behandeling noodzakelijk is voor zijn aandoening houdt op zich niet in dat verzoekers aandoening enkel in België kan worden behandeld en opgevolgd en dat zijn aanvraag zonder meer gegrond diende verklaard te worden.

2.7. Waar verzoeker betoogt dat zijn rechten van verdediging geschonden zijn omdat de zogenaamde correspondentie met de Belgische ambassade in Belgrado niet aan hem werd meegedeeld, dient de Raad op te merken dat verzoeker een kopie van het advies van de ambtenaar-geneesheer ontvangen

heeft onder gesloten omslag. Daarin wordt concreet uiteengezet wat uit deze correspondentie blijkt, namelijk dat behandeling van posttraumatisch stress syndroom en dysthyme stoornissen (d.w.z. stemmingsstoornis, een lichte vorm van depressie) met een combinatie van psychotherapie en medicatie beschikbaar is in Servië en dat verschillende therapeutische benaderingen (met gedrags- en analytische psychologie) mogelijk zijn, dat er geen geografische beperkingen zijn met betrekking tot de beschikbaarheid van deze medicatie en behandelingen, dat al deze geneesmiddelen beschikbaar zijn op voorschrift en dat inname ervan dient te gebeuren onder supervisie van de clinicus, dat het algemene systeem van sociale en medische zekerheid de volledige kosten van de behandeling en medicatie dekt, of zelfs van behandeling in gespecialiseerde psychiatrische voorzieningen en ziekenhuizen, dat fluoxetine, lorazepam en fenothiazine beschikbaar zijn en wat de prijzen zijn van deze geneesmiddelen alsook wat de prijzen zijn van een consultatie bij een arts, een specialist en bij een professor, dat migraine eenvoudig te diagnosticeren en te behandelen is in elk medisch centrum in Belgrado, Nis, Kragujevac, Krusevac, Novi Sad of Leskovac op de afdeling neurologie of zelfs interne geneeskunde, dat de kostprijs van een behandeling gedekt wordt door het fonds van de sociale en gezondheidszorg en dat dit 2-3 medische controles omvat en eventueel een EEG, wat de kostprijs voor een klinische controle is indien de patiënt geen sociale verzekering heeft, dat verschillende pijnstillers beschikbaar zijn bij elke apotheek, dat paracetamol de goedkoopste is en wat de gemiddelde kostprijs is, dat er geen geografische beperkingen zijn in de toegankelijkheid tot de genoemde medische behandeling/medicatie en dat de genoemde medische behandeling/medicatie beschikbaar is in alle medische centra in de grote steden in Servië en wie als neuroloog wordt aanbevolen. Verzoeker beschikt dus over de nodige informatie om zich daartegen met alle middelen van recht te verdedigen. Wanneer de informatie waarnaar verwezen wordt is opgenomen in de bestreden beslissing, volstaat het dat in het kort het voorwerp en de inhoud van het stuk worden vermeld, zonder dat het nodig is het stuk in extenso over te nemen of het als bijlage te voegen. Immers, de formele motiveringsplicht, zoals besproken onder punt 2.2., heeft als bestaansreden dat de rechtsonderhorige zou weten waarom een te zijnen opzichte genomen ongunstige beslissing werd genomen en dit, onder meer, teneinde hem in staat te stellen eventueel op nuttige wijze daartegen op te komen. Hiertoe volstaat dat duidelijk, maar desnoods bondig, in de bestreden beslissing zelf of in casu het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer als bijlage gevoegd bij de bestreden beslissing, wordt aangegeven op welke gronden zij berust (RvS 29 juni 1993, nr. 43.526; RvS 30 juni 1993, nr. 43.596). Verder blijkt dat deze correspondentie is opgenomen in het administratief dossier. Het stond verzoeker vrij, in het kader van de passieve openbaarheid van bestuur, inzage te vragen in het administratief dossier. Bovendien zijn de rechten van verdediging niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de vreemdelingenwet.

2.8. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, bevat het advies van de ambtenaar-geneesheer meer dan enkel een weergave van de door verzoeker neergelegde medische attesten. Zoals reeds hoger gesteld blijkt uit de stukken van het administratief dossier, en meer bepaald het advies van de ambtenaar-geneesheer van 28 september 2010, dat deze de door verzoeker voorgelegde medische elementen in ogenschouw heeft genomen, dat uit de studie van het dossier blijkt dat verzoeker lijdt aan hoofdpijn, ingebed in een chronisch depressief beeld en diffuse angsten en nachtmerries. Tevens wordt verwezen naar het eerder medisch advies van een collega ambtenaar-geneesheer van 8 juni 2010. De ambtenaar-geneesheer geeft vervolgens een opsomming van de diverse geconsulteerde bronnen en besluit dat de noodzakelijke behandeling beschikbaar is in Servië. De ambtenaar-geneesheer motiveert ook met betrekking tot de mogelijkheid tot reizen dat *“uit de beschikbare gegevens blijkt niet dat betrokkene momenteel gehospitaliseerd is, noch dat er sprake is van een actuele instabiele medische toestand of een actuele medische contra-indicatie om te reizen”*. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, heeft de ambtenaar-geneesheer zich geenszins beperkt tot een loutere beschrijving van de neergelegde attesten. Verder blijkt volgens de ambtenaar-geneesheer dat er geen actuele contra-indicatie is om te reizen. Het gegeven dat verzoeker een andere mening dan de ambtenaar-geneesheer is toegedaan en zich daarbij vastpint op de door hem voorgelegde attesten dewelke, zoals reeds gesteld, grondig bestudeerd werden door de ambtenaar-geneesheer, kunnen geen afbreuk doen aan de bevindingen van deze laatste.

2.9. Waar verzoeker meent dat geen behoorlijk onderzoek werd verricht naar de toegankelijkheid van de medische zorgen kan hij niet worden gevolgd. Immers blijkt duidelijk uit de motieven van de bestreden beslissing dat de geografische toegankelijkheid van de medische zorgen geen probleem is en dat wat de financiële toegankelijkheid betreft, wordt verwezen naar het algemene systeem van sociale en medische zekerheid de volledige kosten van behandeling en medicatie en zelfs van een behandeling in gespecialiseerde voorzieningen en ziekenhuizen dekt. Deze motivering is afdoende wat de toegankelijkheid van de medische zorgen betreft. Het gegeven dat in het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer staat dat enkel rekening werd gehouden met de beschikbaarheid en niet met de

toegankelijkheid, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat uit het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer wel degelijk blijkt dat hij ook de toegankelijkheid van de medische zorgen is nagegaan. Verzoeker maakt met zijn betoog evenmin aannemelijk op welke wijze de motivering inzake de toegankelijkheid van de medische zorgen tekortschiet.

2.10. Nu uit voorgaande blijkt dat de medische zorgen die verzoeker nodig heeft, gedekt worden door het algemene systeem van sociale en medische zekerheid, diende de gemachtigde niet verder te motiveren aangaande het betoog van verzoeker dat hij in een kwetsbare sociale en financiële toestand zit, nu dit argument geen weerslag heeft op de toegankelijkheid van de nodige medische zorgen.

2.11. Uit de bespreking hoger blijkt dat de ambtenaar-geneesheer de door verzoeker voorgelegde medische stukken in ogenschouw heeft genomen doch geoordeeld heeft dat deze stukken niet toelaten het risico in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet te bevestigen. Verzoeker is een andere mening toegedaan en meent dat uit de voorgelegde stukken blijkt dat een adequate medische behandeling niet toegankelijk is en dat hij niet in staat is lange reizen te ondernemen. Zoals hoger uiteengezet werden deze elementen in de bestreden beslissing op afdoende wijze weerlegd. Er dient te worden opgemerkt dat artikel 3 EVRM vereist dat de verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat, in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, zij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Diegene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt zal zijn beweringen moeten staven met een begin van bewijs, zodat inzonderheid blote en niet geconcretiseerde beweringen alsook de overtuiging inzake een onmenselijke behandeling, zoals geuit in onderhavig verzoekschrift, op zich niet volstaat om een inbreuk op artikel 3 van het EVRM aan te tonen. Waar verzoeker poneert dat een *“plotse onderbreking van de huidige medische begeleiding”* een schending inhoudt van artikel 3 EVRM, dient de Raad op te merken dat zo al zou blijken dat verzoeker effectief geniet van een lopende medische begeleiding, verzoeker nalaat in concreto uiteen te zetten waarom een plotse onderbreking een schending oplevert van artikel 3 EVRM. Waar verzoeker aan zijn verzoekschrift nog een medisch attest voegt, dient gesteld dat verzoeker dit attest niet ter kennis heeft gebracht van de verwerende partij voor het treffen van de bestreden beslissing. In het kader van zijn wettigheidstoets kan de Raad enkel rekening houden met stukken waarvan de verwerende partij kennis had of kon hebben op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing. Het door verzoeker aangevoerde stuk is bijgevolg niet dienstig.

Een schending van de door verzoeker aangehaalde bepalingen en beginselen kan niet weerhouden worden.

Het enig middel is ongegrond.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER